

FOCH-Y-FUM

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMO

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Provincies un mes 0'25 Ptas.
 Estranjé un any 6'00
 Número corrent 5 cénts.
 No retornám ets originals.

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLERÓS

Direcció y Redacció: Arabí 6—pral.
Buzón: Kiosco de Gabriel Lirola.—Borne
 Ses suscripcions se paguen per adelantat.

CHISPAS

Un tiempo, cuando los españoles comíamos algo y la alegría invadía nuestro ser, apenas se reunían cuatro amigos, *surgia* la gastronómica idea de organizar una cena, aunque fuera para celebrar el primer aniversario del nacimiento de la raya en la testa del tendero de la esquina. Y una noche, escanciaban aquellos felices una bonita si que *liquida* colección de precintadas botellas y hacían a su estómago depositario de preciosas partículas de diversos animales, que gustosos sacrificaron su vida en holocausto a la alimenticia iniciativa de aquellos espléndidos mortales, que hoy consideramos inmortales; ya que con el solo recuerdo de aquellos agapes hoy vivimos miles de hermanos; en aquellos tiempos no era extraño hallar familia que se permitiera *turismos* confortantes. Pero en los presentes días, por calamidad propia, no podemos disponernos ni a sacar nuestros lacios cuerpos a oxigenarse, por el poco respeto que impondría nuestra indumentaria, aunque *inglesa* de procedencia. Y tenemos que recluirnos contra nuestros deseos en el limitado espacio de nuestros correspondientes domicilios.

En los corrientes tiempos ni hay domicilio en donde no se haya puesto de texto "La economía doméstica" aunque sea la editada en la más completa rústica. Así, que tenemos a don Ruperto, que se molesta, si al indicar a su señora se la menciona por "su costilla" porque se le despierta su feroz apetito y tentado está para acabar con ella.

Tiene el tal señor organizada su familia al nivel de lo que demandan las antipáticas circunstancias que nos usufructuamos. Programa: a las seis, diana é intento frustrado de desayuno. A las nueve: la batalla del almuerzo, consistente en la persecución de un panecillo que existe en la imaginación de jefe de familia. Convenidos de su imposible usan de las servilletas y a otra cosa. A las dos: Comida, la que se compone de un desfile *familiar* delante de un *ya florido* pan de viena y de un colgado *salsichon*. A las veinte: cena, aprovechando los residuos de la comida.

¡Que la tierra nos sea leve a nootros y la culpa les *pese* a los causantes de nuestro *finis coronat est*, por inacción.

LUCIO PALMA

A PROVA

—Sa meua fia Teresa
 ta jur que es de ses mes bones.
 —Mestre Domingo, ses dones
 son tal ment una sorpresa.
 —Peró ja heu veus Miquelet,
 tu necessitas casa
 perque prest s'hivern vendrá
 y ta morirás de fret.
 —Amichs meus que s'han casats
 sa tal hora malayexen,
 eren *pinros* y pereixen,
 pobres espelleringsats.
 Jo hen se ún que era torero
 y d'ensá que sa casá
 sa seua dona el fa está
 tot seguit dins es *chiquero* (1)
 Per lo tant Mestre Domingo
 tant si fa bon sol com trona
 vos assegur que sa dona
 es per jó un mal pelleringo.
 —Na Teresa es bona atlota.
 —Heu dels perque es fia vostra.
 —¿O no ta basta sa mostra?
 —Mestre Domingo.....
 —¡Cabota!

A prova l'het donaré
 si es que no ta fies d'ella.
 —Jo tench molt bona pipella
 y mumare ja hem digue.
 «Fiy meu si vols aná dret
 no compris may cap meló
 sense antes pajellarló.....»
 —¿Vols clavarli un guinevet?
 —Es desberats que amollau
 sa fan lluny de sa rahó.
 Per sebre si es bona ó nó
 basta aficarli aquest clau.

Diguent axó en Miquelet
 tragué un clau de ferradura.
 —L'hey afich y si s'hen cura
 es señal que te es cor net.
 —Sa pell de sa fia meua
 ningú l'ha de forredá
 y es clau pots aprofitá
 per sa bisti de cateua.

ES MASCLERÓS

(1) *Chiquero* vol di sa casa y heu hem possat axí
 perque consonás amb so vers.)

ESCRUTINI D'ES JOCHS FLORALS D'ES FOCH Y FUM

- PRIME PREMI**
 A una sogra (Sonet) per Bartomeu Olivé 157 Cupóns
 A devant es retrato de sa sogra per Mariano Palitroques 143 id. id.
- SEGON PREMI**
 Es defectes de ses Catalineres per Upile Negro 162 id.
 A ses arrabaleres per Jose Fina 130 id.
- TERCE PREMI**
 Preguntas y respostes per Cuanito Bidal 215 id.
 Sense titol per Sense firma 43 id.
- CUART PREMI**
 Una bona idea per Es Marqués d'es Poy Blau 122 id.
 Xifladura per Un Avorrit 92 id.
- QUINT PREMI**
 Yo mismo per Juan Vives 65 id.
 Una nocha senza sol per Triqui-Traque 59 id.

Resulten éssé premiats: PRIME PREMI Bartomeu Olivé, amb un ramell d'honor y suscriptó honorari per tota la vida.—SEGON: Upile Negro, amb medalla de plata y un manadet de teya.—TERCE: Cuanito Bidal, amb medalla de coure y una brassa de carbó de pi.—CUAR: Es Marqués d'es Poy Blau, amb medalla de llauna y un pebre de cirereta.—QUINT: Juan Vives, amb unes esperdeñes coló d'oliva.
 NOTA: Ets autós premiats, poren passa per sa DIRECCIÓ a recuñi es seus premis y es no premiats també y s'els entregará un trimestre de suscripció gratis a n' es FOCH Y FUM, com a regalo y per acompanyarlós amb el sentiment.

SA DIRECCIO

FOCH VERMEY

Ses eleccions..... ¡¡¡Oh ses eleccions!!!
 Aquesta fecha du á sa memoria d'ets homos cívichs, un caramull de records inolvidables.
 Han comensat a parlá d'aquest asunto, es caciques y segóns se diu, anirán a s'article 29, si no los ho desberaten. (Es partit obré hen te ganés.)
 Han parlat ets electós, aquells que posant preu á n'es sen vot, com per exempla: Un cassadó, per una llecencia ó un permis; un fradolé, per una carretada de estelles; un mort de fam, per una cortera de blat; un despuyat, per un traje y cualca egoista que s'atreveix á demaná dobbés, quedant tot reduit á lo de sempre, resultant de tanta xarradissa, que es cassadó vota, no poguent aná a cassá ni amb llecencia ni sense, es fradelé, no es podrá escaufá ni á n'es sol, es mort de fam, ferá es derré baday, es despuyat, mostrará *todo lo*

que Dios le dió y s'egoista heurá de pegá glopades de petróleo fent vetlada cada vespre, si no vol que li jirin lletres a vuit dies.....

¡Pobres electós! Mes valdria enloch de posá preu á n'es vot, que vos fessou arretglá sa rosca per medità quins hmos son es que vos convé tení dins sa Casa Gran.

Aquestes galletes, alcohol y ví, después sa tornen porrazos, sudor y sangre, no hey vulgheu du homos que es milló día sa jugarán á burro, s'honra d'una jermana ó de sa dona.

Aquí vá una escena que vatj presenciá s'altre día. Es fosca negre y es señós que cerquen vots tocan á una porta.

—¿Qui es? (Preguntá de dedins una veu famella.)

—Un criat vostro. (Contesten ells.)

—Fulano, surt, fe vía, que crech que es sa veu de Don...., Pellerenca que et demana.

(A u'es poch rato, un homo amb cos de camia apareix á n'es portal.)

—¿Que heyá res de nou Don..... cualsevol cosa?

—Lo de cada año.

—¿P hey torna havé banca?

—No homo no venim perque vijilis es perill, unicament á recordarté..... que s'arramben ses eleccions y....

—Pot contá amb so meu vot y amb so de mumpare.....

—¿De cuants de pares ets fiy?

—D'un que jo sábiga.

—¿Y que no es mort?

—Peró encare no l'han llevat d'es Censo.

—Xóca aqueta má. (Estreñechtle y presentantló á n'es demés acomañants.) Tench es gust de presentarvós s'homo mes honrat d'es poble.

Passen ses eleccions, aquell homo solicita un favó de sa jent grossa y es mateix que antes deya que era un criat seu y un amich de rocalá, li contesta peganli molt mala uyada:

—Ála vestén deshonorat, sinvergüeza, noningu que un homo jugadó y gat no pot está aquí empleat. ¡Arruix! ¡No heyá lloch per tu.

Alaró-16-X-917.

EN BROMA

Calentura d'el tems y d'Artá

Fet histórich, però es noms son falsos y es qui los vulga fé verdadés, te es meu permís.

En Toribio, homo de coneixament y de gust festetja na Miquela que es molt agradosa y res te que desprecia. (Per cualca cosa es famella)

Un amich, li comunicá á n'en Toribio, que na Miquela mesclave y éll dupianthó, la volgué agafá amb ses cartes amb ses mans.

S'anit era fosca y á devall un carro, estave en Toribio, esperant la verdad del caso.

Serien les 9, cuant sa presentá una pereya, s'enfila á n'es carro, y en Toribio pogué senti sa veu de sa atlota cuant deya: «S'as de basto falla s'As d'oro.»

A n'aquell moment sa posá á ploure y per mes que es carro dugués toldo, una grossa gotera remuyá s'esquena d'en Toribio.

Acabada sa brusca, seguiren jugant, crech que á monte, y ja desbancats, amb tota orde devallaren d'es carro y partiren á brasset.

Ventlós tan amichs, en Toribio exclamá sortint remuyat com un pop:

—Dos eren que jugaven y es que feya tres va perdre.

Toribio has fet un papé que pesa mes d'una lliure s'atlota et fa fé de Miura y encare hey vas pes carré? Tonto, beneit, chapussé, no et recorda lo que et feren? Davall, es carro et tengueren y hasta et remuyaren bé.

Si que es veu que ets un cuadrúpedo de fadrí poch refinat axí es que en essé casat be ta podrém di cornúpedo.

Tionades Lluchmajoreres

A sa sessió qu'es notsro magnífich Ajuntament celebrá dijous día 11, en primera convocatori, acabaren de mostrá es lleutó certs polítichs que fa dos anys que tractaven de canalles, lladres, infames y altres herbes á n'es que llavó obraven tal com ells obran avuy. Aquets señós mos han confirmat aquell refran mallorquí que diu: «Qui va amb un coix es cap de s'añy heu son tot dos.»

Se tractave de celebrá ses sessions un altre día que no fos es disapte vespre, perque s'únic concejal que tenen ses esquerres hey pogué asistí, y com es día que se celebran ses sessions no l'hi es possible assistirí, per aquest motiu es Partit Socialista acudí en súplica en el señó Alcalde perque proposás á n'es Magnífich Ajuntament que tan dignament (haurem fet llarg) presideix, perque después d'axaminat ses rahons presentades pes mentat Partit Socialista, sa canviás es día de sessions.

Apesá que á n'es concejals cualsevol día los es bó per celebrá ses sessions y que desitjerien, segons diven de boca, que totes ses minories estiguessen representadas sa contestació va essé negativa.

En vista de aquest acuerdo, es públich bastant numerosos, que havia acudit á pressencia sa «vetlada necrológica» (que diu en Tofolet) abandoná es salon com també heu feren axí es concejals Socialistas y es Lliberal independent. Aquest darré es tan raro (lletgiu honrat) que tots es canallas (políticament parlant) no han estat capassos á ferli trobá gust á sa mamelle municipal.

Are no sabem si amb aquest acuerdo mestre PARETS estará content ó descontent. Procurarem averiguaró,

Aquella persona que el señó Sagristá li havia de prestá sa seva asistencia métrica (que duptam si l'hey prestava per lo enfora que residia de Lluchmajó) hem averiguat que fa mes de tres setmanas que no te cap os que li fasse mal: Es morta.

¿Qu'es lo que espera aquest señó per torná ingresá en files? ¡Eli sabrá es motiu!

ES TIONAIRE LLUCHMAJORE

¡Inqueros!

Per mala interpretació de s'Agencia, ets originals d'Inca, han arribats cuant ja teniem es número amb máquina.

La setmana qui ve, heu publicarem tot y que heu dispensin es colaborados y lectós.

REPRESENTANTS : DARDER HNOS.

Motos Harley superiós á totes ses conegudes, No el s'han vistes may vensudes Ja que son ses superiós y sinó, enterauvós y veureu com han guañat d'Espania es gran Campeonat á Madrid recientemente y amb tot cuant van correquent son una celebradat.

ESTELLICONS

De Costitx

¡¡¡Hola!!! ¡¡¡Mestra Biel!!!... ¡Com mos trobam! Que no va be es carboneratje. ¡¡¡Y tu Juanito!!! Com es que tens es mostradó tancat? Hombre una cosa tan nova y tan ben iluminada com la tenias, ó perque te varen di alló de posarí ratas, Guiems y mes cosas; deixeu fe homo, fe es teus contes y res pus.

Y ara perca tu y es teu para vereu que encara heyá qui vos vol un molt de be, aquí van cuatra conseis que

si los posau amb práctica perventura la cosa canviará de rumbo.

Veis Mestre Bielet, heu de procurá essé lo humil posible amb tuthom, y servi es parroquians amb bons modos, y en aná á n'es 100, fe tauta via com pugueu y que no hagen d'está per vos.

Cuant lletjiu es diari á una reunió ó contau cualca cosa, está alerta á amollá cualca desbarat gros, perque ni ha qui escolten y riuen cuant vos senten enrahoná. Jo no se perque s'hen deuen riure y sobretot si Deu voilla que un altra vegada tenguesseu dies de glória com cuant va neixa sa gran Banda pensau, que com mes vos inflareu mes vos haureu de desinflá cuant com ara vos venga sa pahida qui á lo vist será mala de fé.

Seguirá la setmana qui ve. perque no heyá mes papé.

De Son Servera

Per aquí encare que tenguém serverins de roñó clós, també hey tenim serverines que roñonetjen.

Jeloses perque no les avien convidades á un devertement, que tengué lloch á n'es Rafalet, dáren pedrades á n'es enamorats, cuant foren devora ses cases de Pula. De totduna, creyen aquests que anaven de bromes, però llevó, compregueren que tiraven á ferli.... però llevó veren es más á n'es fiy de la casa, que era es cabecilla de sa pedragada.

¡Ay Bielet si heu pagás sa grapada! De tu y es teu misatje, es milló día hen ferém un clapé,

Y elles que feyen riayes cuant plovién ses pedrades havent estat destepades are tot ja son plorayes.

De San Llorens

Avuy volém fé un poch d'obsequi á L'amon Miquel Trompa ja que sabem que és, sinó polissó, al menos sustenta ses ideas de Maquiavelo, si be es en petit perque encara que en Trompa te es cap grós, es seu servell es petit.

¡Ay! Trompa.... Trompa y mil vegadas Trompa; repase be sa teua conciensi y vorás que le tens mes negre que sa sanch de calamá. Pensa bé cuant eras recaudadó de consum l'año 1908. ¿No te recorde que t'embrutares ses mans amb sos dobbés de la Vila? Si es poble sabés be lo que feres te faria una música en corns, latas, esquellas y altres herbas y llevó tal vegada.... ¡Qui sab lo que te ferian!

Ja saps be que es Governadó te una insiancia contra ets abusos que cometeras essent Recaadadó. Es ben segú que sebrás á cuant les te menjas perque caurá á demunt tú todo el peso de la justicia, perque quien mal anda,....

Un altre día probablemente ja me cuidaré de que tot es poble de San Llorens s'enteri de lo que féres; ja explicaré clá enomenant es número de pessetas, se fecha, com y d'aquina manera á engreixat s'escarabat.

Preteguent está net, te posares tot furiós perque varen di an sesió pública es defectes d'es teus contes de Recaadadó de l'año 1908. Te posarás mes cohuent uant hájas de reintegrá á se Casa Municipal lo que tens que no es teu.

T'encarrech Trompa, que fasis ses cosas bé perque segóns noticias no pots sorti ja de cateua perque es poble te dú de remolch. Te competesch!

Per avuy, finis eu aquest article.

UN DESPREOCUPAT

D'es Pont d'Inca

Dins es buzón mos recomanen es sigueut enfit: Cansats de veura fets impropis per una polleta d'aquelles que saben molta lletra menuda, volém ferli present demunt ses planes d'es FOCH Y FUM que no guañares de fe tants de peperillos en es seu Pepet. Ella sap molt be que tot es poble n'está enterat però no vol essé avisada per ningú, y mes fueros pren cuant yeu que es seu betzol d'enamorat consent á ser plato de segunda mesa.

Ara ve sa part més llestimosa Fa un año que nn pollo elegant li demaná relesions y no sabem sert si li va di si ó no, pero lo que sehem es que li agradé molt y ben bó d'agafá que seria si li das

es si, tota vegada que enguañy se troba sa nina d'en Pepet, en sas mateixas condicions que antañy.

Antañy en Pep tornave loco y de la noche á la mañana, altre pich el verem tot xiflat de sa seua atlota y es rival d'en Pep va desapareixa degut é n'es lios ocasionats per s'enfluencia que tenia es loco en sos seus sogras. Però are mos trobam en so mateix cas y no sabem si en Pep disfrutará de sa influencia sogreril.

Creu Pepin; no fas ni una vassa perque axó d'es vespres obri ses barreres a un altre y ferló entrá perque se bugadera de devant no s'entemi per po de no fe bugada, es grave. ¡Oh Pep! ¡Ja n'has de teni de paciencia!

D. PAULINO

De Sansellas

Poesias dedicadas á un buñol senza forat

Qui de llinatge es Cabot, amb una a mes, diu cabota, y un Secretari qui explota li han de doná garrot y hasta ferli prenda es trot ó enterrarlo dins un clot, com heu fan d'un endiot qui mor de roña ó pigota.

El qui sa glosa ha trasada Nadal, vos diu adióis però abans de deixavós no vos vol deixá queixós, vos vol di qui la dictada; es un de conductá honrada fuy de molt bon pare y mare, te dos uis y una cara y es amich de fe favós, te de tot igual que vos etsette polissonada si trobau que está acertada per mal que heu csusat fins are, de bon co arrepentiuvós y uis baixos humillauvós baix de aquell satj bondadós que dispost á ablanirvós pes carré vos encalsave.

UN POETA

D'es carré d'ets Oms

Fatj á sebre á n'Envinagrada, que sa miri amb so conversá cuant passa alguna atlota y que no digui á n'es parroquians:—Axó es sa fulana d'en fulano, perque sino, jo també li diré que ella va á cercá es seu fulano per sa Confraría. De paso heu faré á sebre á n'es seus pares, perque hey posin un poch d'orde. Per avuy no heu diré perque.... ja heu hé dit.

D'es carre de Sant Llorens

Ses dues leonotes, tan mal cor tenen, que hasta s'atraveixen á atupa s'hompere y sa mare.

Axó no te tapadora

Na Beneta, s'altre día hasta li tirá un guinevet. ¿Y si la mata?

Es d'aplaudí es comportament d'es municipal de per alla, ja que son moltes ses vegades que hey ha pujat á posa orde, però seria convenient que axí com elles el conquisten amb paraules, que ell les denunciás y fes castigá per sa lley.

¿Quin será es paradero d'aquestes atlotes?

Si no s'esmeden la setmana qui vé vos ho direm.

Es berenás de Can Comas

Es quinze berenás de Can Comas, demostraren es gust de tots es que hey prenien part.

Fs qui s'hen dugué es premi (com á xasco) va essé Mestre Quetglas el cual brillá per sa seva ausencia.

Tots es tragóns esperaven impacients, cuant veuen que s'entrega un camaré d'«El Perú» amb una grossa sanaya á n'es coll, el cual era portadó d'es baraná que per turno Mestre Quetglas pagava.

Y tots ja han pegat grapada

peró sols varen trobá

una grossa llatugada

mesclada amb cualca arengada

que fent badais los deixá.

De Son Servera

En Xim, diu que está molt satisfet de que li fessen cas, ja que p'el temps, sa fera tant célebre, que sera digna d'un monument. Si alla hont arriba amb sa ma no ha de masté escala, a n'axó heu diuen perque li tenen enveja de ses sobressades que ha despenjades, però ell tant hen te per menja com per dona a testa.

En Juan Chinot, no esta conforma de que li diguin dimoni, perque domés té una baña.

En Sarafi, no es tant diable com molts, se pensen, ja que segóns sa diu, seria capaz de dormi amb una novia sense despertarse amb tota s'anit.

De Santafy

La setmana qui ve ja mos reservereu lloch, que vos enviarem un missal en tots es cargos ó descargos jornals y extras, direcció, imprevistos y vistos de aprop, per remendo, á sa carretera de Cala Figuera, (no se si de moro ó de cristiá) y voreu ses 3600 pesetas de subvenció que es Govern ha donat ó ha de doná per arretglá aquest camí de sa Cala; mes s'Ajuntament (es di es poble, perque es concejals no fan fatxina ni van á pagá incendios) ha de posá otro tanto, y voreu es basals tapats x ses carretades de mags y terra que han duites á dins es clot des fems.

Ses 3600 pesetas, si les llevan es dos ceros (que no es llevá rés) se quedarán en 36, que si tornan empleá es cotxo en quatre rodés y s'hen duen es 3 y es 6 no quedará ni pista y cuant vos sereu diputat, ja vos cuydareu de demaná subvenció sense ceros ni imprevistos, ó sino caminereu amb aeroplano y no hëuren de mesté carretera, direcció, mags ni terra.

Avuy suprimim es vers perque no nam de cansons. A revoure.

S'ha publicat ES JIGANT Y SA JIGANTA

Buñols

Per menjá un bon buñolet

que sia ben cuit y moll,

d'aquells que lleven es fret,

anau tots á «CAN PAUET»

que está á sa PLASSA D'EN COLL.

Banquete

Diumenje passat, tengné lloch á s'Hotel Victoria, es banquete dedicat á n'es Sardiné, p'es campeonat que guañá día 31 de Septiembre.

Y passant es peregrins

que anaven cap á Bellver

tots ets amichs d'en Bover

engolien just golfins.

Es menú que presentaren, no tengué res de menut, ja que hey hagué de tot amb grande. Es camarés molt seryicients, es champañy que regalá es President d'es Veloz, feya mes sabonera que una olla de bovés; es discursos á granel, amb els quals s'hi llnhíren:

En Boire, en Taberné,

s'intelijent Lamparilla

y un sardiné sallaté

mes pelat que Madó Pilla.

A n'es final hey hagué fotografies sense magnesi, p'es dintnjit Durán y.... finis coronat opus.

Almaces Gumbau' Jaime II 85-93

Mos han fet á sebre, que han rebuts es jéneros de Otoño é Invierno.

Es qui morirá de fret enguañy, será perque voldrá. Recomenám á tots es lectors, que visitin aquesta important casa, antes de fe cap compra.

De s'Arrabal

Set anys fa que está ajermanada sa pareya d'es carré de Cotoner, y encare sempre segui tprenguent es balcó per niu, sense fe cas d'es que passen, s'apaixexen.

Y com vos dich, s'apaixexen

y ell ses plomes li estira

no vent sa jent que los mira

y per res s'empagaixen.

De sa Jerseria (Endevinaya)

¿Quin jove es que está á n'es carré d'el Socorro, que vá mes abrinat, mes estufat, mes orgullós y que s'atlota li regala dobbés y trajés de llista amb corretje.

~ NADAL FERRER VICENS ~

D'es seus billars s'hen serveix tota l'Illa de la calma amb que mentida pareix; anuhí que s'ofereix: Conquistador 16 : Palma

¡CICLISTES! ¡VISITAULÓ!

En Bibiloni prospera y no pot trobá rival que li guañy com á industrial fent máquines de primera que á pista y á carratera arribin ses de devant ja que are está trabayant amb autógeno, que dura y es sa milló soldadura, és es mes gros adelant.

S'ha publicat es folleto "Honor á Miquel Bover., (a) Sardiné. Preu 10 centins.

ó sia es día 17 un poch antes de les set vatj á cercá es cafetet. ¡Saps que n'hi havia de fam! Vatj teyá trossos de pá, amb café los vatj mesclá y ben prest los don barrám. Un mariné m'enterá que un ninet havia mort. Fran.—¡¡¡Que dius!!! Llor.—Si crides tant fort te mare es despertará Fran.—¡Un nin mort!!! Llor.—¡Callá per Deu! Fran.—¿Y dius que á la má el tiraren? Llor.—Idó. ¿Que et creus que el guar- (daren? Fran.—¡Jesus si haguera estát meu! Llor.—La mort es per qui li toca y no per qui la mereix. Fran.—Si un cas axí hem sucseyeix á mi, se cert que torn loca. Llor.—No podrás embarcarté

perque no veyen sa mara? Llor.—No dona, netets de cara y ben enllestits jugaven. Anaven de tanto en cuando á visitá s'enfermera per averiguá le que era: —No es nada, le está pasando. Fran.—¡Jesús Llorens quin alé! Llor.—Molt de coratje te falta. Fran.—Sols de pensá amb sa malalta ja estave molt mal aplé. Llor.—Tots noltros si que hey estavem vent la má tant mal paráda y amb sa que havien tirada á n'es fons tantsols pensavem. Ceda instant sa comisió á s'enfermeria anave treguent es cap, escoltave per si es sentía rumó. —¿Quines noticias heyá? (Mos preguntaven ses dones.) —Per are son bastant bones. (Les solfem contestá.)

ta, que saltre dia per cuestions familiars y bailófilas alsaren aquell verjo barri y are n'hi heyá nn que el vo, soná?

A nes qui heu endevini, que venga de deu á dotse á s'explanada de Can Pera'n Toni ó a n'es Miradó y ll regalaré un llibre de costums jerreres titulat: «¡Que n'hi heyá d'errats de contes!»

De Bañabnfá

Es FOCH Y FUM es un setmanari que no val res, tot son mantides, es un embuyós, un papelucho.... ¿que no es ye, sacretero (no secretari) de Bañabufá?

¡Homo de Deu! En di ses veritats, sa perden ses amistats. ¡Vaje, vaje Secretari tant furios no vos poseu ni may sa culpa donéu á n'es molt neutral Vicari!

Que vos fe obri sa pipella, alló de: *Primum mi et semper mi?* ¡Si axó no s'apren á n'es Seminari! ¡Axó es una lletnada d'un'obra que es titula «Mestre For-nari!»

Estich molt satisfet de que vos hajeu enfadat, ja que s'afecta d'aqueste purga no era altre. ¡Som nn especialista! ¡Hasta la setmana qui ve si som vius!

Es moix negre d'es carré d'es VI

Disapte pasat unes cuantes borgantelles, que ferren un moix de plomes negres, per asustá es que pas-saven.

¡Lo que es s'ignorancia! ¡May s'ha vist, que cap homo s'asustás d'es moix negre d'anna dona!

S'autóra y bugaderes que li ajudaren, reyen elles mateixes ó sia: feyen es só y ballaven.

Amb so ballá no lograres arraucá ni uu sol aplaus y are amb aquets marrmaus un bon ridicul tocares.

De sa carretera de Manacó

A súplicas d'una dona, publicám lo siguent. Ja me comenarán molt molt D. Agustí Moner, pro-prietari d'es magatzém de padassos.

¿No sabeu quina l'hem va fé?

S'altre diassa vatj treura una sanayeta de padas sos cuant ell estave dret demunt es portal, y amb mes descaro que es cá d'en Piñnl, me va di que li hayía dats perjudicis.

¿Y quins perjudicis li he dats á vosté? —Vinticinch centims (contestá ell.)

Li vatj entregá una moneda de dues pessetes y me torná es camvi.

¿Que hey troba señó Directó? No trop jens estrañy que heu fassa si deis que es tant polissó perque de porch y señó, ja n'han de veni de rassa.

D'Alaró

Content y satisfet de sa lletra que hem jirareu á vuit dies vista, aqui va un chóque (vuy di, un cheque) perque el cobreu cada ú á n'es Credit, Banch ó Cadira que señala.

CASA BANCARIA SEÑORET

Sirva este cheque para hacer efectivas DOCE PESE-TAS á D. Bartolomé Pizá, cuando su tío Bernadí, de-posite en mi casa las DOCE PESETAS que me debe de los tres mártells: una sobressada y una pessa de formátje que iba dirigida (por conducto de sa meüa sogra) á Buenos Aires y se paró en Argel.

El Banquero, Salvador Amorós

CASA BANCARIA SEÑORET

Sirva este cheque para hacer efectivas OCHO PE-SETAS á D. Francisco Ximena, cuando el pague lo que debe á Rotger que li fe de moso per ses festes de Sant Jaume.

El Banquero, Salvador Amorós

CASA BANCARIA SEÑORET

Sirva este cheque para hacer efectivas SEIS PESE-TAS á D. Lorenzo Guasp (a) Embustero, del cual soy deudor por placeres femeninos á Ca sa Xicolatera de ses Rotes, pero que conste de que otra vez se guarde de hacer de fanfarrón, perque es molt beneit un homo que paga mals vicis.

El Banquero, Salvador Amorós

NOTA: Com que es Banquero no mos parla de ses 5 pessetes de D. Juan Bernasa, no mos atrevim á enviarli cheque. Hágase su voluntad.

Plassa de Sant Antoni 8 : PALMA

Pinta bé y á tot coló fent trabay que ningú el fá y amb materias superio. D'en Bartomeu Gay. es pintó may ningú s'hen pot caixá.

TEATRO DEFENSORA SOLLERENSE

Diumenje día 21 d'Octubre. Sa Gran Parodia de D. JUAN TENORIO amb 7 actes y amb vers per JORDI MARTI ROSSELLO titulada Tenorio Mallorqui ó hazañes d'en Verqueta y en Maga-cantons. ¡Sollerichs! ¡A veureró! Detalls per programas.

Couplets de "FOCH Y FUM,"

SES FIGAS

Música de SES POMES Hortelana Hortelana

II

D'un' altre caste ni heyá que son figas de la roca y heyá cualca atlota loca que á tots les deixa testá.

D'aquestes jo hen menjería.... etc. etc.

D'un' altre casta n'hi há que son figus secayones y ses famellas mossones per res les deixen secá.

D'aquestes jo hen menjería... etc. etc.

D'un'altre casta n'hi há que es diuen figas forneres y es mascles son com á fieres cuant les poren arribá.

D'aquestes jo hen menjería.... etc., etc.

D'un'altre casta n'hi há que figas de moro son y es qui no les sap pelá malayeix mil pichs el mon.

D'aquestes jo hem menjería..... etc., etc.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé, Na Tonina música de «La Cachimba» (Yo me llamo Mar-garita.

Vist y versificat per "Es Mascle Ros,"

—Tornauhi, (mos repetien) que no tengúes res de nou. —Peró Francina..... !Quin brou p'es que tant la competien! Fran.—¿Que passá? Llor. —Estant escoltant s'enfermera vatj senti que deye: —¡Largue de aquí! Fran.—Vols di, l'estave enjegan? Llor.—Tayave claus s'enfermera diguent: —¡Ved la mallorquina que es de marca borrachina! Fran.—¿Que duya sa borrachera? Llor.—Sa tassa d'es brou li entrave (cosa que á bordo no falta,) cuant m'afiná sa malalta que de valent xarumbave. Fran.—Ja ni degué havé de crits. Llor.—Y en vista d'es paperillo, sa botella d'es romillo sa va amagá dins es píts. Fran.—¿Que li pegave de rom? Llor.—Y encare volía jeure.

Fran.—Peró... ¿y no le varen treure? Llor.—Per poch li escaufen es llóm. Fran.—Jo l'hey gues fet escaufá. Llor.—Y besave sa botella. Fran.—Lo que es ja no val tant ella com lo que m'ha fet passá, Llor.—No has d'essé tant sensible. Fran.—Axí heu fá tota persona. Llor.—Per causa de sa gatona passám un día terrible. Casí ningú va menjá tant gros era es sentiment y per falta de talent tot va havé d'aná á la má. Es comentaris que feyem de aquel suceso tan triste, arrancavem mes d'un chiste amb els quals bastant hey reyem, Es día era calurós, la má estave malament y per no passá torment prenim camarot, y adiós. L'hondemá dematinet

Foch colgat

ENDEVINAYA

De cremades ben farsit m'han enfoñat dins presó. Cuant he entrat era redó y llargarut n'he sortit.

SEMBLANSES

- 1.ª ¿Amb que s'assemblen una paparra amb s'aigo-cuita? 2.ª ¿Y s'aigo-cuita amb so chocolate? 3.ª ¿Y es chocolate amb so cor?

MASCLES Y FAMELLES

- 1.ª ¿Quina és sa famella d'un pot? 2.ª ¿Y sa d'un bóc?

(Ses solucions la setmana qui ve)

Soluciones d'es número passat

Endevinaya: Un botifarró. Semblances: 1.ª Amb que son mals de fé passá per avall.—2.ª Amb que s'empatx dona dolores, y en Campoamor doná Doloras.—3.ª Amb que son morts y pensám amb ells. Colmos: 1.ª Tocá matines es Divenres Sant.—2.ª Fersé sa clenxa esmitx.